Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 52. 22 Dec. | Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet. | 15 årg. 1898.

Änglabudskapet.

I dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad.

Lofsången från änglakören har i årtusenden tonat i himmelen, men den heliga julnatten sjunges den äfven på jorden. Liksom en väldig julpsalm höres änglarnas: "Ära vare Gud i höjden" rulla fram öfver Betlehems kullar, och liksom ett förebud om ljusets och sanningens seger upplyses själfva midnatten af klaraste ljus.

Men hvarför sjunga änglarna så i stilla natt? Deras budskap till herdarna säger oss det: "I dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad!"

En *Frälsare* är född — det säger oss redan, att en Frälsare behöfves. Ja, älskade barn, vi behöfva därvid icke tänka på de arma, som för brott mot samhällets lagar tillbringa julen inom fängelsets murar; icke blott dessa

behöfva en Frälsare, utan äfven andra. Ej heller behöfva vi tänka blott på en sjunkande Petrus, såsom skulle han ensam hafva fått rättighet att ropa: Herre, fräls mig, jag förgås! Vi finna frälsningsbehöfvande äfven bland barnen. De hafva, äfven de, en ond natur och medfödda onda böjelser, hvilka visserligen skulle göra dem opassande för himmelen, om ej en Frälsare kommit till jorden äfven för deras räkning. Det behöfves en fullkomlig renhet för att kunna bestå inför Gud, och denna renhet hafva af naturen icke ens de minsta bland de små. Blott genom ett enda medel kunna vi alla räddas: Kristi dyra blod. En enda hand kan gifva svar på den bönen: "Herre fräls mig", och det är den genomstungna frälsarehanden. Fröjden eder då I små med oss gamla öfver julens stora glädjeämne: *Oss* är född en *Frälsare!*

Det säges oss af änglarna, att den Frälsare, som är född, är Herren själf. Därmed säges oss den underbaraste af alla hemligheter: att Guds egen son blifvit människa, delaktig af samma natur som vi. Huru tröstande är ej detta! Herren, himmelens och jordens konung, har en gång varit ett litet barn. Han har därmed gått in i barnens krets och blifvit såsom en af dem. Ja, jag tänker om honom, barnens Frälsare, att ingen förstår sig så väl på barnen som han. Hvad barnet endast ofullkomligt anar, men dock barnsligt tror — det förstår vår Jesus så väl, och han tvekar ej att räkna ett troende barn såsom den störste i himmelriket. När barnet börjar se, huru det onda i hjärtat bryter fram, och samvetets röst därinne framkallar ångertårar, då är det barnens Frälsare, som så ljufligt kan trösta, rädda och förlåta.

Sålunda, I kära små, låtom oss glädjas öfver *vår* Frälsare. Han kommer med stora julgåfvor till barnavärlden. Han kommer för att själf vara barnens bästa och eviga glädjeämne, deras tröst i sorgen, deras hopp i dödsstunden. Hören I icke änglabudskapet:

"*Si, jag bådar eder stor glädje,* ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad."

Fr. E.

Jannes skogsfärd på julafton.

Berättelse för de små af *Tant Elsa.*

(Forts. fr. föreg. n:r.)

"Akta dig, Janne, spring inte så fort i backen; minns du inte det stora diket där nedanför?" ropade Nils, som var mera försiktig.

"Sköt du dig, jag sköter nog mig", sade Janne, litet förtretad; men vips — där låg han i diket och kälken med. Tuttan hade fallit framstupa — oj, hvad hon skrek! — Hon hade kört ner näsan midt i snön och händerna med, det var inte lätt för Janne att hjälpa henne upp på kälken igen; men när Nils kom och hjälpte till, så gick det dock. Han sade ingenting om att Janne borde lydt hans råd, han bara hjälpte till allt hvad han kunde att få bort snön från lilla Tuttan. Lyckligtvis hade ingen gjort sig illa, men hvar fanns Tuttans ena vante? Den stod ingenstädes att finna.

"Gå du först hem med kälken och Lisa", sade Nils. "Jag skall stanna och leta efter vanten, och så kommer jag efter."

Man ville icke komma hem utan Tuttans nya vante, och så bar det af för Janne och småsyskonen, och Nils stannade kvar.

Det gick bra öfver ängen; spåret syntes nätt och jämt, men så kom en brant backe uppför, och då önskade Janne, att Nils varit med och skjutit på.

"Försök, Lisa, och skjut på", sade Janne, "det är så tungt att gå med fars stora stöflar."

Lisa lydde. "Men Janne, hvar är julgranen?" ropade hon förskräckt.

Ja, julgranen fanns inte; den hade troligtvis blifvit rubbad, då kälken stjälpte, och sedan hade han halkat af. Hvad var nu att göra?

"Jag måste gå tillbaka efter julgranen", sade Janne, sedan han väl fått kälken uppför backen. Men då Tuttan kände, att kälken stannade och såg, att Janne gick ifrån dem, började hon skrika med full hals. Då kom en stor snöflinga och satte sig på Tuttans näsa, och detta förbättrade icke saken.

"Språka med henne, Lisa", ropade Janne, men Lisa var själf för mycket ledsen för att kunna trösta sin syster. Janne blef helt beklämd och visste ej, hvad han skulle göra.

Då får han i backsluttningen höra ett gladt "hallå", och där står Nils med vanten och — julgranen, som han funnit på vägen. Nu var sorgen slut. Julgranen bands väl fast, Lisa fick sitta tvärs öfver kälken med yxan i sitt knä. Janne drog med ny fart, och Nils sköt på. Det började mörkna och snöa allt mer och mer, men därborta lyste ljuset hemma i stugfönstret. Dit styrdes kursen, och snart körde kälken in på gården, där mor stod och såg efter barnen.

"Det var då väl, att ni ä' lyckligt hemma igen", sade hon. "Tack, Janne, du har skött dig som en hel karl. Sätt nu granen på foten, som far gjorde i fjol. Hugg af den, tills den passar. Nils, gif Tuttan lite mat och lägg henne sedan att sofva, så att hon är pigg, när far kommer hem. Ät, Lisa, maten står i ugnen; jag tänker det skall smaka er alla. Jag har litet ogjordt ännu innan kvällen."

Ännu ett par timmar, och allt är snyggt och fint i skräddarens lilla stuga. Gröten är färdig, barnen äro snygga, och granen står så prydlig på sin fot. Då öppnas dörren, och in kommer far, som har med sig allt hvad mor bedt honom köpa och — ännu mer. Apotekarens fru hade skickat ljus och konfekt till barnens julgran. "Det får väl bli till nyåret", hade far tänkt; men se — står inte granen där och bara väntar?

"Den har Janne skaffat", säger mor. Men berömmet vill fastna i halsen på Janne, ty han var ingen elak gosse fastän obetänksam.

"Det är Nils, som skall ha beröm, mor", sade Janne. Därpå tog han Nils med sig i ett hörn. "Jag var inte snäll emot dig där i backen", sade han.

Nils skrattade hjärtligt, och Janne kände, att allt var godt igen. "Hur bar du dig åt för att få rätt på vanten?" frågade han.

"Jag bad Gud om hjälp, och han visade mig, hvar den låg. Jag såg inte spåret se'n i snön, men så hittade jag julgranen och fann då vägen. Jesusbarnet hjälpte oss nog hem, låt oss tacka honom! — Janne, vi ska' inte glömma att tacka honom för den här julkvällen."

Ett kungabarn.

Med teckning.

Ett kungabarn han hvilar
I praktgemak
Med tunga draperier
Och höghvälfdt tak.
Han somnat från sin julgran
Och leksaksskatt
Och drömmer vackra drömmar
I julenatt.

Invid hans läger gästar
I änglaskrud
Hans moder, som från honom
Gått hem till Gud.
Som juleskänk en krona
Hon bringar med:
Men kungatankar störa
Ej slumrarns fred.

* * *

ETT KUNGABARN.

VINTERFRÖJD.

Små kungabarn de gömma
De torftigaste tjäll. —
Nog ser du kronor skimra
I signad julekväll,
När sången klarast tonar,
När ögon tindra, då
Nog ser du, att af änglar
De kronor fått, de små.

Nog minns du, att Han föddes
I armods ringa hus,
Den störste kungasonen,
Som trampat jordens grus?
Nog minns du: Han blef liten,
Att jordens minsta små
En oförvansklig krona
Som julskänk skulle få.

Aster,

Vinterfröjd.

Med teckning.

Hvilket jubel i barnavärlden! Terminen — den långa, mörka terminen var ju afslutad, och den härliga julen i antågande. Och till råga på fröjden hade Gud klädt jorden i hvit, nyfallen snö. Skrattet klingar friskt i barnaflocken, och snöbollarna hvina, kälken måste pröfvas och snögubben göras hög och stor.

Och skridskorna sen!

Men här finnes ju ingen klar is. Sjön bär icke ännu, och utanför trädgårdsmuren ligger väl en stor vattenpuss med is på, men den är skroflig och täckt af snö.

Till all lycka har stora syster kommit hem till julen. Hon vet råd. Snön kan sopas bort och det skrofliga istäcket lagas och göras mycket, mycket större.

"Hurra, hurra!" ropa pojkarna.

"Men hvem ska utföra allt det där arbetet nu, då Anders, drängen, har så brådt till helgen?"

"Jo, det ska naturligtvis vi alla hjälpas åt med", förklarar stora syster med leende min. Och därpå kommenderar hon ut sitt unga manskap, en hel hop kusiner, bröder och systrar, väpnade med kvastar att sopa bort snön med och ämbar, hinkar, kannor, fat och buteljer att bära vatten med. Ty det var ju hela fem grader kallt, och då är det ingen konst att göra skridskois.

Och vill du veta, hvilka först tröttnade i arbetet för den gemensamma skridskobanans fullbordande, så behöfver du bara se på Georg, som återgått till sin "gubbe" och på Artur och Karl, som rakt inte kunna låta bli bollarna. Men om gossarna, sedan allt är färdigt, nöja sig med minsta hörnet på skridskobanan, det törs jag inte lofva de uthålliga flickorna. Kanske du själf kommer att leka tillsammans med någon liten Georg, Artur eller Karl, och du får se, huru mycken artighet de lärt sig visa mot sina systrar och flickkusiner.

Men nu är här glädje i barnavärlden, ty julen kommer med gran och ljus och "klappar", med sång och frid och stilla glädje omkring det välsignade Jesus-barnet i krubban, och då vilja nog alla små kämpa för att öfvervinna det fula och syndiga hos sig själfva och allvarligt bedja om att växa till i nåd och välbehag för Gud och människor. *J. B. G.*

Sparfvarnas julklapp.

(Forts. o. slut.)

"Sade han, hvad han hette?"

"Nej, mamma; men jag tror bestämdt, att han är en mycket förnäm och rik herre, och jag tyckte att — men se, mamma lilla", afbröt gossen sig själf, "se, huru fullt af sparfvar det är där nere på gården! — Får jag gå ned och gifva dem gryn nu? Och får jag ha på mig rocken och mössan och visa dem för Kalle? Han springer ju och kör bort sparfvarna därnere — stackars små kräk! Jag skall ge Kalle en karamell, för att han må låta dem vara i fred, och så skall han få en i stället för bakelsen,

som han skulle få smaka i går, så kanske han blir snäll igen."

* * *

Ändtligen hade den af alla barnahjärtan så efterlängtade julaftonsskymningen kommit. Elisabet hade trött af dagens mödor sjunkit ned i ett hörn af den lilla soffan, och hennes af nattvak ansträngda ögon hade slutit sig. Erik satt tyst och stilla vid fönstret och såg på, huru ljusken började strömma ut ur alla fönster. Därefter blickade han uppåt till de "ljus, som börjat tändas uti Gud faders tjäll", och i hans lifliga, barnsliga sinne jublade det allt starkare: "Det är jul — det är jul!"

Emellanåt vände han ock sin blick inåt rummet, som var mörkt men varmt och hemtrefligt, för att lyssna, om ej modern vaknat, så att de också snart finge tända de båda ljusen, som stodo på det med en snöhvit duk betäckta lilla bordet framför soffan. Men han hörde blott sin mors lugna, jämna andetag, och han nändes ej störa henne. Snart började äfven han känna sig sömnig, där han satt och lutade hufvudet mot fönsterposten.

Så förflöto ännu några minuter. Men då hördes steg i trappan, och snart knackade det på dörren. Erik skyndade att öppna, och en högväxt man frågade med låg röst efter fru Melker.

Trots mörkret igenkände Erik sin nye vän, och han hyste ej längre några betänkligheter att väcka modern. Men hon hade redan stigit upp, och medan hon gjorde en ursäkt för mörkret därinne, skyndade hon att tända deras högtidslampa och de två julljusen på bordet. Därpå vände hon sig till den främmande och bad honom vara god och stiga fram.

"Elisabet", sade då denne med darrande röst, "du kan inte känna mig; kanske du ej ens har reda på, att du har — en bror?"

"Karl Gustaf!" utropade nu fru Melker — "honom, som min mor sörjde som död — skulle ni vara han?"

"Ja, just han, som till följd af hat och afund mot sin styffar rymde lik en brottsling från ett godt hem utan att tänka på den sorg, han därigenom förorsakade sin mor. — Ja, min kära syster", fortfor han, "jag har varit en förlorad son, men jag kommer nu full af ånger för att åtminstone af dig, den enda, som är kvar af vår familj, tigga om förlåtelse. — Men jag tackar Gud, att jag kan säga: *jag har varit* en förlorad son — Herren själf har åter tagit mig till sitt barn. Men om allt detta få vi tala sedan; räck mig blott din hand och säg mig, att främlingen är välkommen hos dig denna heliga kväll."

Snyftande slog Elisabet armarna om sin bror, hvilkens drag så lifligt påminde henne om modern.

Nu knackade det åter på dörren, och innan någon hunnit öppna, inträdde en karl, som i ena handen bar en vacker julgran och i den andra en väl fylld korg.

"Se här, min lille Erik", sade morbror gladt, "här kommer julklapp från sparfvarna, en hälsning och ett tack för din lilla kärlekshandling emot dem. Nu skola du och jag kläda julgranen, medan mamma kokar kaffe och dukar kaffebordet."

Snart voro de tre lyckliga människorna i full sysselsättning. Granen ställdes midt på golfvet, och ur korgen plockades fram allt, som behöfdes till en välförsedd julgran, men äfven annat godt af mera praktisk nytta för Elisabets torftiga skafferi.

När nu allt detta var undangjordt, och de sutto framför det rikligt försedda kaffebordet och den strålande julgranen, berättade syskonen för hvarandra sina lefnadsöden.

"Någon ro eller frid i min själ ägde jag aldrig", sade brodern, "och den förmögenhet, jag de senare åren lyckades samla i främmande land, gjorde mig ej heller någon glädje. Jag ville försona mig med min styffar, men i mitt dåraktiga högmod ansåg jag, att det var han, som borde bedja om förlåtelse, icke jag. En gång skref jag till min mor därom, men då det af hennes bref framgick, att hon ansåg skulden vara min, ej hennes mans, steg åter förbittringen och af-

unden mot honom, hvilken jag ansåg hafva stulit min älskade moders kärlek ifrån mig, och jag lofvade mig själf att aldrig mera skrifva till hemmet. Så förflöto många och långa år, och jag flackade omkring lik en flykting utan rast eller ro. Om de mina visste jag intet, de kunde ju ej skrifva, när jag ej uppgifvit min adress.

För omkring ett halft år sedan sjuknade jag mycket svårt, och jag förstod, att man trodde jag skulle dö. Jag bäfvade nu vid tanken på döden, fastän jag mången gång förr önskat att få dö ifrån allt elände.

Då kom en dag till mig en gammal barndomsvän, till hvilken jag fordom känt mig mäktigt dragen, emedan han var en djärf och öfvermodig ande liksom jag själf. Jag hade ej på senare åren hört något af honom och visste ej, att han var mig så nära. Men huru förändrad var han ej! Mildt och ödmjukt talade denne förr så hårde man tröstens ord till mitt arma hjärta. Förvånad frågade jag, hvad som försiggått med honom. 'Jag har fått frid med Gud', svarade han med ett lyckligt leende.

Dessa ord voro afgörande för mig. Min vän stannade hos mig en vecka, och då han lämnade mig, var jag frälst både till kropp och själ.

Så fort jag blef frisk, ordnade jag mina affärer och begaf mig på hemväg. Jag visste ej, att både min mor och min styffar voro döda, men genom en landsman hade jag förut hört, att du, min syster, som var blott tre år gammal, då jag lämnade fäderneslandet, blifvit gift med en kusin.

Ändtligen — efter tjugufem års frivillig landsflykt — stod jag vid hemmets tröskel, längtande efter försoning och förlåtelse, ty nu visste jag, hvems felet varit. Huru underrättelsen om föräldrarnas död kändes för mig, kan ej med ord beskrifvas, och hade Herren icke då varit min tröst, skulle jag hafva förgåtts i mitt elände.

Med möda lyckades jag ändtligen spana ut din vistelseort; jag fick höra, att du för ett år sedan flyttat hit till staden. Jag var just ute för att söka dig, då jag fann Erik och blef vittne till hans vänliga omtanke om sparfvarna.

Huru underbart Herren dock leder allt! Ja, nu Elisabet, känner du din halfbrors lefnadssaga, och nu har jag blott att tillägga en bön till dig: kom och förljufva det hem, jag nu tänker ordna åt oss här i mitt fädernesland! Jag har nog, ja, öfvernog af jordiskt godt, men jag är fattig på kärlek, jag har ingen på jorden, som älskar mig. Kan du skänka din stackars ensamme bror något af denna Guds härliga gåfva och låta mig blifva en faderlig vän för dig och din lille gosse? — Säg, Elisabet, vill och kan du det?"

Med djup rörelse och tacksamhet tryckte fru Melker sin brors hand.

Därpå vände hon sig till Erik, som tyst och öfverlycklig stått bredvid och ifrigt lyssnat. "Sjung nu den lilla julsången för oss, som du lärde dig i går", sade hon.

Och Erik stämde upp med sin rena, klara röst:

"Hell dig, julafton, härliga klara,
Du tänder ljus uti hjärta och tjäll.
Lofsången ljuder från änglarnas skara
Genom århundraden hörd i kväll." o. s. v.

"Låtom oss nu gemensamt tacka Herren för den stora nåd och barmhärtighet, han denna dag bevisat oss", sade fru Melker. "Och du, min lille Erik, som Gud begagnat såsom sitt redskap, böj du dina knän och tacka Gud högt."

De böjde alla sina knän, och Erik bad med blicken riktad mot den strålande julgranen:

"Tack, käre Herre Jesus, för att du varit så god emot oss! Tack för den nya rocken och den nya mössan, tack för julgranen och allt godt vi fått! Tack, gode Gud, för att du gifvit mamma en snäll bror och mig en morbror! Välsigna oss, käre Herre! Välsigna mamma, välsigna morbror Karl Gustaf och mig själf, lilla fattiga barn, amen." (Slut.)

Upsala 1898, Upsala Nya Tidn. aktieb. tr.

Brefväxling med de små.

Lösning af prisuppgifterna.

N:o 1. Mitt första *rim*, mitt andra *frost*, mitt hela *rimfrost*. Uppgiften rätt löst af 132 barn.

N:o 2. Mitt första *by*, mitt andra *rå*, mitt hela *byrå*. Uppgiften rätt löst af 89 barn.

N:o 3. Mitt första *vår*, mitt andra *lök*, mitt hela *vårlök*. Uppgiften rätt löst af 113 barn.

N:o 4. Mitt första *staf*, mitt andra *fel*, mitt hela *staf-fel*. Uppgiften rätt löst af 43 barn.

N:o 5. Mitt första *fram*, mitt andra *tid*, mitt hela *framtid*. Uppgiften rätt löst af 110 barn.

N:o 6. *Daniel och Nebukadnesar*. Daniels bok 2: 31—35. Uppgiften rätt löst af 66 barn.

N:o 7. *Mose*. Uppgiften rätt löst af 49 barn.

N:o 8. *Mose*. Lärotiden den lugnaste, tjänstetiden den ljufvaste, och den tid han vistades på resor den mödosammaste. Uppgiften rätt löst af 52 barn.

N:o 9. Trollkarlen *Elymas*. Apg. 13: 11. Uppgiften rätt löst af 34 barn.

N:o 10. Mitt första *af*, mitt andra *sked*, mitt hela *afsked*. Uppgiften rätt löst af 79 barn.

N:o 11. *Natanael, Natan, Lea*. Uppgiften rätt löst af 98 barn.

N:o 12. Mitt första *mask*, mitt andra *ros*, mitt hela *maskros*. Uppgiften rätt löst af 125 barn.

N:o 13. *Meteor, meter*. Uppgiften rätt löst af 103 barn.

N:o 15. Mitt första *vall*, mitt andra *mo*, mitt hela *vallmo*. Uppgiften rätt löst af 94 barn.

N:o 16. Mitt första *kungs*, mitt andra *ljus*, mitt hela *kungsljus*. Uppgiften rätt löst af 71 barn.

N:o 17. Han vann *10 kronor*. Uppgiften rätt löst af 77 barn.

N:o 18. 2 Krön. 30: 10. Uppgiften rätt löst af 22 barn.

N:o 19. *Sibirien, Sicilien*. Uppgiften rätt löst af 86 barn.

N:o 20. 2 Sam. 4: 4. Uppgiften rätt löst af 116 barn.

N:o 21.

P	A	R	I	S
A	L	T	A	I
R	O	D	E	R
I	T	A	K	A
S	I	R	A	P

Uppgiften rätt löst af 66 barn.

N:o 22. *Kalifornien, Kalif, Loke, Oranien, Nero*. Uppgiften rätt löst af 87 barn.

N:o 23. Mitt första *höst*, mitt andra *sol*, mitt hela *höstsol*. Uppgiften rätt löst af 80 barn.

Äfven i år hafva många af barnen insändt lösningar å prisuppgifterna. Af dessa komma här nedan uppräknade barn, hvilka rätt löst minst 15 uppgifter, att erhålla en liten bok till julklapp, och denna fån I själfva afhämta från närmaste postanstalt under julveckan.

Löst 20 uppgifter: Frida Karolina Lindgren, Afvelsbol, Norra Fjöle. Anna Hedberg, Norunga. John Alfredsson, Afvelsbol, Norra Fjöle.

Löst 19 uppgifter: Anna Aurelia Kvarnström, Afvelsbol, Norra Fjöle. Signe Berggren, Frinnaryd. Signe Hellgren, Prästgården, Borgholm. Jenny Eleonora Eriksson, Råberga, Nerikes Täby. Lydia Södersten, Karlskoga Kyrkoby. Maria Nilsson, N:o 6 Tönnersa, Eldsberga. Hulda Hellgren, Götgatan 7, Stockholm. Julia Engström, Norunga. Frans Gunnar Jonsson,

Fridkulla, Vånga. Karl Gunnar Larsson, Råberga, Nerikes Täby. Ernst Josefsson, Karlskoga Kyrkoby. Josef Axelsson, Källvik, Trehörna.

Löst 18 uppgifter: Signe Nilsson, Högbo, Stabäck, Sandviken. Maria Lindkvist, Donsö, Göteborg. Eva Tillgren, Kocksgatan 11, Stockholm. Anna Cederblad, Dalagatan 52, Stockholm. Ruth Viktoria, Knut Sixten och Torsten Källander, Asklanda. Robert och Sigurd Hansson, Åhskloster. Einar Johansson, Björnome, Balingsta. Arvid Jonsson, Stommen, Ljurhalla. Einar Engström, Seminariegatan 6, Göteborg.

Löst 17 uppgifter: Elsa Seger, Runns såg, Korsnäs. Frida Thunberg, Skälsebo, Ishult. Elisabet Persson, Frövi, Edsberg. Frida Maria Hansson, Djura. Ellen Maria Nilsson, Stocksäter, Hallsberg. Hjalmar och Emma Johansson, Bolmen. J. A. Eriksson, Öfver-Söderby, Roslagsbro. Richard Crona, Lillienäs, Forsheda. Esaias Nilsson, Kristinedal 7, Jönköping.

Löst 16 uppgifter: Sandelia Svensson, Vesene, Ljung. Elin Johansson, Holma, Grimstorp. Elfrida Gustafsson, Hörsta, Kumla. Elsa Blom, Hörsta, Kumla. Ester Rockström, Länsfängelset, Växjö. Hilma Karolina Pettersson, Liffride, Alskog, Etelhem. Elin Pettersson, Stommen, Asklanda. Anna och Leontina Vallin, Lysed, Årjeng. Elin och Arvid Andersson, Sörby, Kumla. Henning Andersson, Lilla Långared, Trollö, Vårgårda. Oskar Andersson, Åsen, Trollö, Vårgårda. Anton Lundgren, Gröndal, Ludgo. Rudolf Larsson, Kapellgränd 6 B, Stockholm. Erik Dahlström, Follingbo, Visby. Gunnar Lundstedt, Bärsta, Olands Stafby. Gabriel Irving, Råberga, Nerikes Täby. Gustaf Georg Lundin, Fårösund.

Löst 15 uppgifter: Alma Johansson, Marbäcken, Säfsjö. Gerda Hultman, Kälkesta, Fjugesta. Judit Andersson, Mölnemad, Östergård, Långared. Anna Elvira Olsson, Hagaby, Kumla. Thilda Bergström, Olofström, Holje. Albert Palmblad, Hasslö, Karlskrona. John och Erik Olsson, Landsvägsgatan 3, Göteborg. Hulda och Elin Olsson, Vallersta, Kumla. Oskar Pettersson, Räfholmen, Norunga. Karl Emanuel Norgren, Gården 226, Köping. Jakob Karlsson, Törsbo, Nässjö. Torsten Lindgren, Svartå.

Kring granen och brasan,

barnens julkalender, är nu färdig. Vi emotse skyndsam rekvisition, om barnen skola få den till jul.

Kring granen och brasan *kommer nu med sin* **tionde årgång,** *tryckt å fint illustrationspapper i 24 stora sidor.*

Ur innehållet må nämnas:

Ljuden toner, poem af Aster med helsides teckning.

Längtan, julbetraktelse för de små af J. B. Gauffin, med två vignetter.

Lilla Elnas julängel, berättelse af *Mathilda Roos* med teckning af *Jenny Nyström-Stoopendaal.*

Molnslottet, med två teckningar af *Jenny Nyström-Stoopendaal.*

En julhistoria från Sélet, af *Hedvig Aurelius,* med teckning af *A. E. Forsström.*

En glad trio, poem af Aster, med helsidesteckning.

En jägarhistoria, poem af Skjolder, med två teckningar af O. T. m. m.

Kring granen och brasan *innehåller således icke något brokigt småplock utan hufvudsakligen längre berättelser, ämnade att läsas i familjekretsen under den kära julhögtiden. "Längtan" lämpar sig att läsas högt, just när man tändt julgranen.*

Kring granen och brasan *rekvireras från* **tidn. Barnavännens Expedition, Uppsala.** *Pris 15 öre netto pr exemplar, då minst 10 ex. tagas. I bokhandeln 25 öre.*

Redaktionen.

Å **Tidningen Barnavännens förlag** har utkommit:

I annat spår.

Af **J.** (Cornelia Levetzow).

Pris häftad 1 kr. 50 öre, klotband 2 kr.

Af samma författarinna har förut utkommit:

Trädgårdsarbetaren.

Pris häftad 1 kr., klotband 1 kr. 50 öre.

Agentens dotter och Berta Marie.

Pris häftad 1 kr. 50 öre, klotband 2 kr.

Nya Dagar.

Pris häftad 1 kr. 50 öre, klotband 2 kr.

Framtidsplaner.

Pris häftad 1 kr. 50 öre, klotband 2 kr.

Små Berättelser.

Med 5 teckningar. Pris häftad 75 öre.

Om undervisningen i söndagsskolan.

Vinkar för söndagsskollärare. Af **J. B. Gauffin.**

Pris häftad 25 öre.

Sånger ur Barnavännen.

Med musik af Dir. **L. Aug. Lundh.**

Pris häftad 1 kr.

Kring granen och brasan 1898.

Pris häftad 25 öre.

Barnavännen 1898.

Pris kartonerad 2 kr.